

8 Любовь та нікога не престаньва: а пророчества та ще да се прекрататъ, и азъци те ще да мжкнатъ, и знаніе то ще да ичезне.

9 Защото (ніе) ѿ части знаеме и ѿ части пророчествваме:

10 Но когато дойде совершенно то, тогава ще да се прекрати частно то.

11 Когато азъ бехъ малко дѣтє, като дѣтє говорехъ, като дѣтє мдрѣвахъ, като дѣтє размышлявахъ: а когато станяхъ мжжъ ѿхвжрлихъ дѣтински те(работы).

12 Сегà ніе глѣдаме като презъ (мжтно) оглѣдало гадателш, но тогава (ще да видиме) лице съ лице: сегà знамъ ѿ части, но тогава ще да познаемъ, какъ бо то цю въдохъ и азъ познамъ.

13 Сегà стоатъ тіа три (добродѣтели), вѣра, надежда, любовь: но най голѣма є ѿ нихъ любовь та.

ГЛ҃ВЯ ДГ.

ДРХШТВЄВЪ за любовь та, и желайте съ рѣвность (да имате и) дхѡвни те (дарованіа): а найвече да пророчестввате.

2 Защото който говори съ (незнанъ) азъкъ, не говори на человекы те, но на Бг̀а: защото никой (мѡ)

не разбира, но онъ говори тайнства съ (своятъ ги) дхѡ.

3 И който пророчествва, той говори на человекы те за назиданіе и оутѣшеніе и оутвержденіе.

4 Който говори съ (незнанъ) азъкъ, той себе назидва: а който пророчествва, той назидва цѣрква.

5 И азъ желаемъ сички те вше да говорите съ (различны) азъци, но побече (желаемъ) да пророчестввате: защото по голѣмъ є който пророчествва, нежели който говори съ (чѡжди) азъци: ѡсвѣнь ако ги не толкъва, за да пріема цѣрква та назиданіе.

6 Воистиннѡ, братіе, ако дойдемъ кодъ васъ, и начнемъ да говоримъ съ (незнанъ) азъци, какъ полза щехъ да ви оучинимъ, ако не въхъ ви говорилъ съ изясненіе, или съ познаніе, или съ пророчество, или съ подченіе;

7 Какъто и бездѡшныте (вѣщи) които издаватъ гласъ, като свирка та, или гбслы те, ако не произнесатъ различны оудареніа, какъ ще да се распознае онѡва цюто се свирѡ, или цюто се држнка;

8 И ако въ трѣба та издавала незначителенъ гласъ,